

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-4552 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפני כב' השופטת שרה דותן - אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי

כב' השופט ירון לוי

מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד ברכה פלוס

המאשימה

נגד

[REDACTED]
עו"י ב"כ עו"ד שחר מגדלמן

הנאשם

גזר דין

ניתן בזה צו איסור פרסום על שמות הנאשם והמתלוננת או כל פרט שיש בו כדי להביא לזיהויים.

כב' השופטת שרה דותן - אב"ד:

הנאשם, יליד 1992, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של בעילה אסורה בידי בן-משפחה בקטינה שמלאו לה 14 שנים וטרם מלאו לה 16 שנים (שלוש עבירות), לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק" או "חוק העונשין").

מעשים מגונים בידי בן משפחה בקטינה, לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק.

הודאת הנאשם באה לאחר שנשמעו כל הראיות בתיק, כולל עדויות ההגנה, וכטרם נשמעו הסיכומים.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

הרקע העובדתי

על פי עובדות כתב האישום בן הודה הנאשם, ס.ח., המתלוננת (להלן גם: "הקטינה"), ולידת [REDACTED]

החל מחודש ספטמבר 2012, או סמוך לכך, ועד שלהי מרץ 2013 קיים הנאשם קשר מיני עם הקטינה.

תחילת חקשר הייתה במעשים מגונים שביצע הנאשם בגופה של הקטינה, בכך שנגע באיברי גופה מנותח לבגדים בהסכמתה והקטינה נגעה באיבר מינו של הנאשם, לצורך סיפוק וגירוי מיני.

בתמשך למעשים אלה, נפגשו הנאשם והקטינה פעמיים בבית-מלון, שם בעל הנאשם את הקטינה בהסכמתה.

עמוד 1 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-4552 מדינת ישראל נגד [REDACTED] (ס)

במחלך חודש מרץ 2013, בחזר השינה בדירתו, בעל הנאשם את הקטינה פעם נוספת בהסכמתה, בעוד אחרונה ד.ח. ישנה סמוך להם.

מיד כשנתגלו המעשים, הודה הנאשם בביצועם, אך הכחיש בשפה רפה כי ידע את גילה. בעובתו לכתב האישום ובק הנאשם בגרסה לפיה לא היה מודע לגילה של המתלוננת. משכך, נשמעו עדויות המתלוננת ובני משפחה נוספים והנאשם העיד אף הוא.

בשלב זה, חזר בו הנאשם מכפירתו וכתב האישום תוקן באופן מינורי ביותר, בכך שהושמטה ממנו תמילה "רומנטי" שתארה את יחסי השניים.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר קצין מבחן, כן הוגשה בעניינו הערכת מסוכנות, ובהמשך ביקשנו לקבל גם חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

כמו כן הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, הכולל הרשעה אחת בתקיפה הגרמת חבלה ממש – בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק.

למרבית הצער, המתלוננת סירבה לשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער לשם הכנתו של תסקיר בעניינה, וזאת לנוכח תחושת התסכול והכעס שהיא חשה כלפי משפחתה ורשויות תאכיפה, כפי שהדבר גם מצא את ביטויו בעדותה לפנינו.

סיעוי ב"כ הצדדים לעונש

עויד ברכה פלוס, ב"כ המאשימת, טענה כי מעשי הנאשם נמצאים ברף גבוה של חומרה, מאחר שקיים יחסי מין נלאים עם המתלוננת, ואף ביצע בגופה מעשים מגונים.

את עיקר החומרה ראתה ב"כ המאשימת בעובדה שהמתלוננת [REDACTED], הייתה בת 15 בעת ביצוע המעשים.

עד הוסיפה עויד פלוס, כי הנאשם חילל את גופה של המתלוננת, תוך שהוא מסב לה נזק נפשי.

כמו כן נטען, כי מדובר בעבירות הראויות לעונש חד וברור, המעמיד במרכז את הפגיעה בקורבן צעיר על ידי בן משפחה צעיר, המנצל את הקרבה המשפחתית ואת גילה. משכך, סבורה עויד פלוס, החתחשבות בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם אמורה להיות מועטה.

הערכים המוגנים שנפגעו הם ערכי המשפחה, ניצול קרבה פיסית ומשפחתית, הגנה על קטין מפגיעה מינית, פגיעה בשלמות גופה ובאוטונומיה של הנפגעת.

עוד צויין על ידי ב"כ המאשימת הפרש הגילים בין הנאשם למתלוננת, הנאשם היה בעת ביצוע העבירות בן 20.5 – 21 שנים והמתלוננת בת 15 – 15.5 שנים.

עמוד 2 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 4552-04-14 מדינת ישראל נ"פ [REDACTED]

כמו כן הדגישה ב"כ המאשימה כי אין מדובר במקרה חד-פעמי, אלא כארבעה אירועים נפרדים ומדובר בניצול מיני חוזר של המתלוננת, אשר הנוק שגדם מצטיו אינו זקוק להוכחה.

עו"ד פלוס הפנתה לתסקירים ולראיות שנשמעו לפנינו, מהם עולה כי מעשיו של הנאשם [REDACTED]

כמו כן ציינה כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בהיותו משותף כנראה בגין תיק התקיפה בו הורשע, ב- 2015.

בהפגנה לשורת של פסקי דין, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם העונש החולם בין שנה לשלוש שנות מאסר ולגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם.

כמו כן ביקשה לחטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

מנגד הדגישה ב"כ הנאשם, עו"ד שחר מנדלמן, את נסיבותיו המשפחתיות הקשות של הנאשם, כפי שמצאו ביטוי בעדויות שנשמעו לפנינו ובחוות הדעת שהוגשו על ידי שירות המבחן, המרכז להערכת מסוכנות ו"התחלה חדשה" מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיית עוברי חוק (כימ"ש/2).

הסגור הדגיש לפנינו את הכאוס וחוסר התפקוד של משפחת הנאשם, כמו גם את הבעייתיות שהתגלתה בהתנהלות משפחת הנפגעת.

עוד צוין שכשנח לפני הטיעונים לעונש, פנה הנאשם ביוזמתו לטיפול ייעודי לעברייני מין במכון "התחלה חדשה" ומחוות הדעת שהוגשה בעניינו מסתבר כי הוא עושה כל שביכולתו להיעזר בייעוץ מקצועי הן בתחום המיני והן בתחום הייעוץ המשפחתי. הנאשם מממן את הוצאות הטיפול מעבודתו, למרות הקשיים הכלכליים.

עו"ד מנדלמן הטעים, כי כל הנורמים הטיפוליים ציינו את חשיבות הטיפול לטווח ארוך ואת כבדת הדרך הארוכה שעשה הנאשם וסיכויי השיקום.

המרכז להערכת מסוכנות סיכם את חוות דעתו בקביעה, כי רמת מסוכנותו המינית של הנאשם נמוכה-בינונית.

על מנת שלא לקטוע את תהליך השיקום בו החל הנאשם, ביקשנו הסניגור לעשות שימוש בסעיף 140 לחוק העונשין (תיקון 113) ולסטות ממתחם העונש החולם.

עוד ציין הסניגור כי לא הוגש תסקיר נפגעת עבירה. משכך, לא ניתן לקבוע את מידת הנזק שנגרם לה, ככל שהדבר נוגע לפסיקת פיצוי.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו ובשיקום שלו וכן בילדיו. הוא חוסיף כי לא תבין בזמנו שעשה טעות וכי הטיפול שעבר עזר לו להבין את הטעות שעשה בשעתו.

עמוד 3 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-52

דיון והכרעה

מקובלת עליי עמדת ב"כ המאשימה כי מדובר במקרה חמור של ניצול לרעה של הקשר המשפחתי וזמינות הקשר, לביצוע של עבירות מין בקטינה בת כ-15 שנים. יחד עם זאת, אין להתעלם מהעובדה שאין עסקינן בכפייה וכי המעשים בוצעו בהסכמת המתלוננת, אשר העידה על כך מפורשות לפנינו.

מועדויות ששמענו הצטיירה תמונה של שני צעירים ממשפחות שהיחסים בהן מורכבים, אשר נקלעו שלא בטובתם למערבולת של התרחשויות המחוזות עבירה מבחינתו של הנאשם.

למרות האמור לעיל, אין להפחית מתומרת חתנותו של הנאשם, אשר היה מודע לגילה של המתלוננת וניצל לרעה את המצב בו הייתה שרויה, בשל היחסים המעורערים במשפחה, וזאת כדי

לאחר שעבר הליך טיפולי ממושך, הפנים הנאשם את הפסול המוסרי והחוקי שבהתנהגותו והודאנו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשלב בו חדה ונטילת אחריות למעשיו, מדברים בעד עצמם.

ממכלול הראיות שהובאו ממקורות שונים, ברור כי מדובר כצעיר שגדל במשפחה דיספונקציונלית, אביו נפגע בתאונת דרכים קשה, איבד את כושר עבודתו והדרדר לשתייית אלכוהול. אמו, אשר אף היא הייתה לפנינו, מרוכזת בעצמה ובצרכיה. בני הזוג התגרשו, ולמרות רצונו של הנאשם להשלים השכלתו, טאלץ למלא תפקיד הורי ולצאת לעבודה.

את אשתו, אחותה של המתלוננת, הכיר הנאשם בעת שהיו תלמידים בבית-הספר. למרות גילם הצעיר וחוסר בשלותם, ובעידוד של אם הנאשם, נישאו חשניים, לאחר שר.ח. נכנסה להיריון.

לבני הזוג, שהיו מחוסרים יכולת הנרית ותשתית כלכלית כלשהי, נולדו שני ילדים, אשר חוצאו מתוקתם על ידי שירותי הרווחה, בהיותם בני שנתיים ושלש שנים.

הוצאת הילדים מחזקת הוריהם מלמדת על חוסר תפקודו של התא-המשפחתי הגרעיני והמשפחה המורחבת וממחישה את מורכבותם של היחסים הן במשפחת הנאשם והן בזו של המתלוננת.

כפי שהעידו הנאשם והמתלוננת, היחסים ביניהם התפתחו בשל משבר ביחסי הנאשם ואשתו, בשל חשדו של הנאשם שר.ח. בוגדת בו עם אביו.

מעדותה של המתלוננת למדנו שגם היחסים במשפחתה מסובכים ומורכבים, ולאחר גילוי הפרשה, ובשל העובדה שר.ח. בחרה לתמיד בקשר הנישואין עם הנאשם, ניתקו החורים את היחסים עם בני הזוג, למרות שר.ח. הנח בעלת צרכים מיוחדים ונזקקת לעזרתם.

על רקע המשבר בחיי בני הזוג, כחד הנאשם לשמור על התא המשפחתי, ולפנות לטיפול שיסויע לו להשתקם ולבנות מחדש את מערכת היחסים בינו לבין אשתו.

עמוד 4 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 4552-04-14 מדינת ישראל

במשך כשנה נעשו על ידו מאמצים רבים להפנים את חומרת מצבו ולפעול לשינוי. הוא עובד ומפרנס את משפחתו ומשלם עבור הטיפול במכון "התחלה חדשה".

בדבריו לפניו עתר הנאשם שלא לקטוע באבו את תהליך השיקום שלו ושל משפחתו.

בבואי ליישם את חוראת תיקון מס' 113 – הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, מוטל עלי לבחון ראשית לכל האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים.

בי"כ המאשימה לא התייחסה לנקודה זו בטיעוניה, מאחר שנראה כי הדברים ברורים ומדובר באירוע אחד המורכב מארבעה מעשים ויש לקבוע את מתחם העונש החולם לאירוע כולו כמצוות סעיף 40(ג) לחוק.

ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל – פסקה 32 (29.10.2014).

באת כוח המאשימה המנתה לשורה של פסקי דין המשקפים לדעתה את מזעירות הענישה הנהגת במקרים דומים. יאמר מיד, חומרתם של מרבית פסקי הדין שחוגשו רבה לאין-ערוך מן העבירות בהן הורשע הנאשם. כך בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 27.08.2014, הורשע הנאשם בעבירות מין קשות שביצע כמשך תקופה ארוכה באחייניתו, שהייתה פחות מבת 14, וכן ביצע במספר הודמויות מעשים מגונים באחינו, שהיה קטין מעל גיל 14, ומעשה סדום וניסיונות לבצע מעשי סדום באשתו.

בע"פ 5938/13 פלוני נ' מדינת ישראל הורשע המערער בסדרת של עבירות מין במשפחה ובתן מעשה סדום.

בתפ"ח 1076/07 מדינת ישראל נ' פלוני הורשע הנאשם במעשים מגונים במשפחה ובניסיון אינוס ובאינוס של אחות אשתו, שהייתה בת 12 בעת שבוצעו העבירות.

רק נסיבותיו של תפ"ח (נ-ס) 24808-08-12 מדינת ישראל נ' פלוני דומות לענייננו.

באותו ענין קבע בית המשפט המחוזי בירושלים את מתחם העונש החולם בין ארבע לשמונת שנות מאסר.

למרות האמור לעיל, חוצע על ידי בי"כ המאשימה לקבוע בענייננו מתחם שבין שנה לשלוש שנות מאסר, כמצוין לעיל.

בי"כ הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין שעסקו, אמנם, בעבירות שניסיונות חמורות מאלה שבענייננו, אך הנאשמים היו קטינים בעת שבוצעו המעשים.

עמוד 5 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמ"ח 14-04-2015

לאחר שבתנתי את עובדות המקרה שלפנינו, סבורה אני כי בהתחשב במכלול הנסיבות, האופפות את העבירות ובערכים המוגנים שנפגעו, כמפורט בטיעוני ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינינו הוא בין 12-30 חודשי מאסר, אולם אני סבורה כי בנסיבות המיוחדות של המקרה, יש לחרוג לקולא מתוך התחנות של מתחם העונש ההולם.

סעיף 740 לחוק מאפשר לבית המשפט להביא בחשבון, בעת גזירת העונש, את שיקומו של הנאשם, כאשר במקרים מסוימים ניתן אף לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם בית המשפט משתכנע שהנאשם השתקם או נמצא בחליך שיקום שסיכויי טובים.

ראו לעניין זה ע"פ 5146/14 אורן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 05.02.2015), שם נקבע:

"בהתאם לסעיף 740 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. וכפי שנקבע, יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 עיאה נ' מדינת ישראל, [פורסם בגב] פסקה 7 (14.7.2013)). במקרה שלפנינו, תסקירי שירות המבחן שנערכו בעניין המערער מצביעים על תמונה אופטימית, לפיה המערער הביע חרטה ומוטיבציה להליך טיפולי, ובשל עברו היציב ניכר כי סיכויו להשתקם גבוהים".

וכן ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.04.2015):

"סעיף 740 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מתווה את המסגרת להתחשבות בשיקול השיקום בעניישה. לפי סעיף-קטן (א) כאשר הנאשם השתקם או יש סיכוי ממשי שישתקם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש העולם. בנוסף לכך, לפי סעיף-קטן (ב) ההתחשבות בשיקול השיקומי היעשה ביתח לעבירות בעלות חומלה יתרה רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם. תחושתנו היא שמילים אלה של החוק נכתבו כשמקרה כמו זה של המערער עומד נגד עיניו של המחוקק. תהליך השיקום של המערער תואר כיוצא דופן, לא פחות מכך. לאחר מהלך חיים מורכב וקשה, שבו לא הצליח להתרומם מעל לקשיי חייו – הוא אחז בהזדמנות שניתנה לו ולא הרפת. המערער הוא אדם צעיר הנמצא בראשית חייו. שיקומו ייטיב לא רק איתו, אלא עם החברה כולה. בנסיבות אלה, אנו סבורים שיש בתהליך שעבר המערער כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם בנסיבות העניין ולתת בכורה לשיקולי השיקום"

בעניינינו, עשה הנאשם כבוד דרך ארוכה במאמציו להשיב את חייו למסלול נורמטיבי, תוך נטילת אחריות והפנמה של חומרת המעשים והנזק שנגרם למתלוננת בעטיים. כפי שחדבר מוצא ביטוי בתסקיר, שירות המבחן, אשר על אף חומרת העבירות בהן הורשע ומשמעותן, מצא לנכון לחמליץ על אימוץ הפן השיקומי, וזאת לאור גילו הצעיר של הנאשם

עמוד 6 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-552

והשתלבותו בחלק טיפולי, אשר להערכת עורכת התסקיר יש ביכולתו לסייע גם בחפחתת הסיכון במצבו בעתיד.

לאור האמור לעיל, מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם עונש מאסר של ששה חודשים, אותו ירצה בעבודות שירות.

באשר לפיגוי המתלוננת – למרבה הצער המתלוננת סירבה להיעזר בשירות המבחן לנוער, לאור תחושת חבגידה והנטישה שהיא חווה. אולם, התרשמתי שמדובר בנערה צעירה, אשר למרות ניסיונה להציג חזות חזקה ודעתנית, נפגעה ממעשיו של הנאשם, בעיקר בשל הקשר המשפחתי המורכב.

אשר על כן, מציעה אני לחבריי לחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת בסכום של 10,000 ₪.

בפן ההרתעתי מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם עונש של ישרת חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירת מין מסוג פשע.

 שרה זוטן, שופטת
 אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי:

אני מסכים.

 מרדכי לוי, שופט

כב' השופט ירון לוי:

1. קראתי בעיון את חוות דעתה היסודית של חברתי האב"ד, כבוד השופטת ש. זוטן, שניתנה, באופן מעמיק, את השיקולים הרלוונטיים בענייננו.
2. בכל הכבוד, אין בידי לקבל את התוצאה העונשית אליה הגיעה חברתי, שאין בה, לעניות דעתי, מוטן משקל הולם למכלול היבטי החומרה במעשי הנאשם, ולחומרת העבירות שבהן הורשע.
3. בראש וראשונה, לא ניתן להתעלם מעוצמת פגיעת הנאשם בערכים התברתיים המוגנים, ובעיקר חיי המשפחה והגנה על קטינים.

עמוד 7 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"י [REDACTED]

- מענייננו, לא אז בלבד שהנאשם קיים יחסי מין עם [REDACTED] - מעשים הפוגעים במוסכמות יסוד חברתיות, [REDACTED] - אלא - ועיקר - מדובר בקטינה לא בת פחות מ-15 שנים, עת החלו המעשים.
4. לאור גיל הקטינה, סבורני שיש ליתן משקל מופחת להסכמתה למעשים.
5. בוטה ומקומם במיוחד ניצול הקשר המשפחתי וזמינותו לביצוע עבירות המין בקטינה על ידי הנאשם, לאור העובדה שאין מדובר בהתרחשות אחת, אלא בארבע הזדמנויות של קשר מיני, מתוכן בשלוש הזדמנויות מדובר בבעילה מלאה, ובאחת מהן הגדיל הנאשם לעשות ובעל את הקטינה בחדר השינה המשותף [REDACTED] בשני אירועי הבעילה בבית מלון, מדובר בתכנון מוקדם.
- עד לא ניתן להתעלם מהתמשכות המעשים משך כחצי שנה.
6. להבנת, נסיבות אלה אינן מתיישבות עם התיאור כחנות דעת כבוד האב"ד, לפיו התמונה המצטיירת היא של "שני צעירים.... אשר נקלעו שלא בטובתם למערכולת של התרחשויות המתוות עבירה מבחינתו של הנאשם".
- כשים לב לתכנון המוקדם, להישנות האירועים ב-4 הזדמנויות ולהתמשכותם משך כחצי שנה, התמונה המצטיירת בעיני היא שהנאשם קלע עצמו ביוזמתו, להתרחשויות שבהן הורשע. לנסיבות אלה, יש ליתן ביטוי באמצעות ענישה חולמת.
7. לעניות דעתי, יש ליתן משקל לחובת הנאשם, לנוכח נוסף ומשמעותי שגרמו מעשיו - נתק [REDACTED] למשפחתה - נזק שלהשקפתי מקבל משנה חומרה לאור נתונה המיוחדים של הרעיוה.
8. לטעמי, קיים קושי רב בהסבר הנאשם ביחס לסיבה שגרמה לו לטענתו, לעשות את המעשים - נקמה ברעיותו שבה חשד כי קיימה יחסי מין עם בן זוגתו של אמו - זאת, במיוחד לאור הישנות המעשים בארבע הזדמנויות שונות, ומשך תקופת של כחצי שנה.
- אם אכן מדובר היה בנקמה גרידא, ולא בתאוות משגל, האם לא ניתן היה להסתפק באירוע אחד: דומה שהתשובה השלילית מתבקשת מאליה.
9. בנוסף, להשקפתי, התוצאה העונשית אליה הגיעו חבריי, אינה מתיישבת עם תומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועם העונש המזערי שנקבע בצי"ד.
- העונשים המרביים שקצב המחוקק בצד העבירות בהן הורשע הנאשם - בעילה אסורה בידי בן משפחה בקטינה שמלא לה 14 שנים, לפי סעיף 351(ב) לחוק, ומעשים מגונים בידי מן משפחה בקטינה, לפי סעיף 351(ג) לחוק - עומדים על 16 ו-5 שנות מאסר בהתאמה.
- על פי חוראת סעיף 355(א) לחוק שכתרתו, "עונש מזערי", משהורשע אדם בעבירות המפורטות בסעיף, ובין היתר, העבירות בהן הורשע הנאשם, "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן התליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".
- אף בהנחה שמדובר בעונשים חופפים, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שהעונש המזערי בעניינו של הנאשם לא יפחת מארבע שנות מאסר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מקובלים עליי מרבית נימוקי הקולא שפורטו בחוות דעת כבוד תאב"ד, ובמיוחד שיקול השיקום. עם זאת, איני סבור שיש במכלול שיקולים אלה, כדי להצדיק חריגה כה משמעותית מהעונש המזערי, עד כדי שמינית מהיקפו.

10. תימוכין לעמדתי זו מצאתי ברמת הענישה הנוהגת. מקובלת עליי קביעת כבוד תאב"ד שרק מסיבותיו של תפ"ת (ני-ס) 24808-08-12 מדינת ישראל נ' פלוני דומות לענייננו. באותו עניין נקבע כי מתחם העונש החולם נע בין 4 ל-8 שנות מאסר, והנאשם נדון, בין היתר, ל-5.5 שנות מאסר בפועל (להלן: "פ"ד פלוני").

להבנתי, מעשי הנאשם, שבעל אתחסקינה בשלוש הזדמנויות, חמורים יותר ממעשיו של הנאשם בפ"ד פלוני. בפ"ד פלוני הורשע הנאשם בעבירות מין במשפחה, ובמעשים מגונים במשפחה, לפי סעיף 351(ב) ו-351(ג) לחוק, באחות רעייתו, קטינה בת כ-14.5, שהתבטא בכך שהוריד את מכנסיו ותחתוניו, שלף את איבר מינו וביקש מחמתלוננת לבצע בו מין אוראלי, במספר הזדמנויות. בהזדמנות אחרת, הניח ידה על איבר מינו, וידו על תחתוניה, וביקש ממנה להזיז את ידה, עד שיגיעו לסיפוק. באירוע אחר שכב הנאשם על המתלוננת, כשהוא עירום בפלג גופו התחתון, נגע בחזה, ופלס את זרעו על גופה.

11. כידוע, בגזירת העונש לבית המשפט תפקיד, בין היתר, בניצוב כללי התנהגות חברתיים. משנה חשיבות יש לכללי התנהגות אלה, במיוחד בתוככי התא המשפחתי, שדרכי התנהלותו, בדרך כלל, אינן גלויות.

קיים חשש כבד בליבי שמא ענישה מקלה מדי עלולה לשדר מסר כוונעה, לפיו, התנהגות כמו זו של הנאשם - שיש בה כדי לפגוע באנשיות התא המשפחתי ולהרוס עתידן של קטינות - זוכה כביכול, לסלחנות יחסית.

12. לאור האמור לעיל, אילו נשמעה דעתי, הייתי מציע לחבריי לחשיית על הנאשם עונש של שנת מאסר לריצוי בפועל.

 ירון לוי, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

[Redacted text]

סוף דבר:

אנו מטילים על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר של ששה חודשים, שירוצו בעבודות שירות בייהדות בוכר"ח, רח' הכינור 2, קרית שלום תל אביב, החל מתאריך 08.10.2015, על פי התנאים שפורטו בחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.
2. 10 (עשרה) חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבוד בתוך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת מין מסוג פשע.
3. הנאשם יפצה את המתלוננת בסכום של 10,00 ₪. התשלום יבוצע בעשרה תשלומים חודשיים שווים, שהראשון בהם ישולם בתאריך 01.06.2016.

הודעה לנאשם זכותו להגיש ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015, במעמד הצדדים.

		
ירון לוי, שופט	מרדכי לוי, שופט	שרה דותן, שופטת אב"ד

עמוד 10 מתוך 10